

Kim Behnke (FP):

Som det er blevet refereret tidligere, har Fremskridtspartiet med glæde deltaget i de forsøg, der har været gjort på at få de mange erhvervslejemål, der desværre står tomme, gjort aktive og få dem brugt til beboelse.

Særlig deprimerende er det jo de steder i landet, hvor vi har meget store mængder erhvervslejemål stående tomme og så har ventelister for folk, der ikke kan finde et sted at bo. Jeg skulle hilse og sige, at det f.eks. er tilfældet i en by som Århus.

Hvordan løser vi så det problem? Ja, der har været forsøgt både med pisk og med gulerod, og lige meget har det hjulpet. Og jeg er da igen enig med hr. Pelle Voigt i forundringen over, hvordan det kan lade sig gøre, at disse mange lejemål står tomme. Men at det ligefrem skulle være et spørgsmål om spekulation, tror vi ikke er tilfældet. Efter vores vurdering er det simpelt hen et spørgsmål om, at de, der ejer dem, ikke aner, hvad de skal gøre, for det er næsten ligegyldigt, hvilken mulighed de ser på, så indebærer den nogle konsekvenser administrativt, økonomisk osv., som de ikke bryder sig om. Vi har jo desværre fået en lejelovgivning i Danmark, der er så restriktiv og så meget et spørgsmål om, at lejerne kan tillade sig hvad som helst, uden at udlejerne nogen sinde kan slippe ud af arrangementerne igen, at der er mange, der er utrolig tilbageholdende med at give sig i kast med at skulle være udlejer til forskellige former for privat beboelse.

Erhvervslejemålsområdet har indtil for ganske nylig været relativt frit. Det er så også blevet kraftigt reguleret i de senere år – med deraf følgende skader for den frie prisdannelse og den frie udlejning. Så hvis vi for alvor ville dette problem til livs, skulle vi deregulere vores lovgivning og tillade, at der i disse ejendomme var nogle fristeder, der var frie for lovgivning og regulering, sådan at de udgjorde nogle små lysegrønne øer rundt omkring i byerne, hvor lejere og udlejere på gensidige vilkår kunne aftale, hvordan forholdene skulle være dér, og hvor hr. Pelle Voigt eller andre så ikke havde adgang til at kræve alverden af reguleringer med huslejenævn osv., som kan komme og blande sig i, hvorvidt huslejen nu er en krone højere eller lavere, end hvad et eller andet nævn tilfældigvis vurderer. Men det er ikke det, vi har til behandling i dag, desværre.

Havde Venstre og De Konservative stillet med det forslag, så havde vores tilslutning været uden noget som helst forbehold.

Ser vi derimod på det foreliggende lovfor-slag, så er vi, for at gentage mig selv, fortsat enige, og vi vil gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at få nyttiggjort disse tomme erhvervslejemål; men spørgsmålet er så bare, om det hjælper med de metoder, og det, der får os til at sætte et spørgsmålstegn ved det, er den begejstring for indekslån, der er i forslaget. Den begejstring deler vi ikke. Uanset om der er høj- eller lavinflation, og uanset om renten er høj eller lav, så er selve indeksobligationsfinansieringen efter vores mening en uskik.

Men på den anden side er vi tilhængere af, at der skal være et frit marked, hvor de, der ønsker at optage lån, skal kunne gøre det på betingelser, som passer dem og deres finansieringsønsker. Så at man indfører den mulighed, at folk kan benytte sig af indeksfinansiering, kan vi på den anden side heller ikke have noget imod – i og med, at det ikke er en pligt, men et tilbud.

Alt i alt går vi til udvalgsarbejdet om dette lovforslag med en meget positiv indstilling over for forslaget; men vi vil gerne benytte udvalgsarbejdet til at få afprøvet, hvorvidt det nu giver det nødvendige skub, for hvis ikke det er tilfældet, synes vi hellere, at Folketingets kræfter burde bruges på at finde en holdbar løsning.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, der er noget fascinerende ved en politisk ordfører, der som hr. Kim Behnke et par minutter i halv fem onsdag eftermiddag er i stand til at kaste store visioner ud i folketings-salen, og det synes jeg at man skal kvittere for. Jeg synes, det lød meget, meget spændende, dette her med at indrette friområder i gamle erhvervsbygninger, hvor folk kunne gøre, hvad de ville. Jeg ser gedehold, kartoffelplantning, økologiske forsøg af forskellig art og sådan noget, men så viger jeg alligevel lidt tilbage for disse smukke visioner og tænker: Er det det, hr. Kim Behnke mener? Er det, som hr. Kim Behnke taler for, at vi prøver at løse dette problem sådan lidt efter metoden med at oprette et, to eller tre små Christianiaer rundt omkring? Det lød næsten sådan.